

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>**Drobne roszczenia**

Niderlandy

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Sprawy dotyczące europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń rozpatruje i rozstrzyga sędzia wydziału rejonowego sądu okręgowego pierwszej instancji (*kantonrechter*).

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Zgodnie z art. 33 kodeksu postępowania cywilnego w jego obecnym brzmieniu formularze pozwu można składać elektronicznie, o ile taka metoda została przewidziana w regulaminie sądu. Obecnie żaden z sądów nie przewiduje możliwości elektronicznego składania formularzy. Formularze można składać wyłącznie:

pocztą;

bezpośrednio w kancelarii sądu.

Opracowywane obecnie przepisy dotyczące uproszczenia i cyfryzacji prawa procesowego (w tym art. 33 kodeksu postępowania cywilnego w nowym brzmieniu) wraz z ustawą wykonawczą obejmują też przepisy dotyczące elektronicznego wnoszenia pism procesowych. Przepisy te najprawdopodobniej wejdą w życie na późniejszym etapie.

Nowy art. 30c kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że postępowanie należy wszcząć drogą elektroniczną. Zgodnie z art. 30c ust. 4 osoby fizyczne i stowarzyszenia, których statut nie został sporządzony w formie aktu notarialnego, nie są zobowiązane do składania dokumentów drogą elektroniczną, chyba że są reprezentowane przez osobę trzecią zawodowo świadczącą usługi prawne.

Bezpośrednie składanie drogą elektroniczną pism wszczynających postępowanie z innego państwa członkowskiego nie będzie na razie możliwe. Strony postępowania pochodzące z innego państwa członkowskiego i posiadające profesjonalnego przedstawiciela w Niderlandach będą w stanie składać dokumenty drogą elektroniczną. Podmioty zagraniczne nieposiadające przedstawiciela prawnego, które chcą wszcząć postępowanie, są zobowiązane składać pisma w formie papierowej.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Praktyczną pomoc można uzyskać w Biurze Usług Prawnych (*Juridisch Loket*), a konkretniej w działającym w jego ramach europejskim centrum informacji dla konsumentów.

Zob. <http://www.eccnederland.nl> oraz <http://www.juridischloket.nl>.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Doręczanie dokumentów na podstawie art. 13 ust. 1 rozporządzenia oraz pisemna komunikacja na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia odbywa się zgodnie z przepisami art. 30e kodeksu postępowania cywilnego. Po wejściu w życie przepisów, o których mowa powyżej, w Niderlandach zostanie wprowadzona zasada, że postępowania wszczyna się drogą elektroniczną.

Zgodnie z art. 30e kodeksu postępowania cywilnego składanie innych dokumentów, które nie są wymagane przez konkretne przepisy, oraz inna komunikacja między sądem a stronami będą mogły odbywać się drogą elektroniczną, chyba że zastosowanie ma art. 30c ust. 5. Zgodnie z art. 30c ust. 5 strony, które nie są zobowiązane do przekazywania dokumentów drogą elektroniczną i tego nie robią, korzystają z dokumentów w formie papierowej.

Zgodnie z przepisami dotyczącymi uproszczenia i cyfryzacji prawa procesowego strony mające miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim nie mają jeszcze technicznej możliwości bezpośredniego składania dokumentów (zob. lit. b) powyżej) oraz przysyłania ich w ramach systemu informatycznego sądów. Ani przedsiębiorstwa zagraniczne, ani osoby fizyczne nie są zobowiązane do składania dokumentów drogą elektroniczną. Jeżeli strona pochodząca z innego państwa członkowskiego posiada przedstawiciela prawnego w Niderlandach, postępowanie będzie odbywało się w formie elektronicznej, a sąd może również doręczać dokumenty, o których mowa w art. 13 ust. 1, drogą elektroniczną.

W przypadku stron, które nie są zobowiązane do składania dokumentów drogą elektroniczną i które nie posiadają przedstawiciela prawnego, doręczenie zostanie dokonane przez pocztę.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Zobacz informacje dotyczące lit. d).

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Jedynie osoby wnoszące powództwa do wydziału rejonowego sądu okręgowego pierwszej instancji mają obowiązek uiszczenia opłat sądowych. Pozwani nie są zobowiązani do uiszczania opłat. Jeżeli chodzi o wysokość opłat sądowych, w odpowiednich przypadkach w Niderlandach wprowadza się rozróżnienie pomiędzy:

sprawami, w których wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 500 EUR lub jest nieokreślona, oraz

sprawami, w których wartość przedmiotu sporu mieści się w przedziale od 500 do 12 500 EUR.

Istnieją trzy stawki ryczałtowe. Zastosowana stawka zależy od tego, czy powód jest osobą prawną, osobą fizyczną czy osobą fizyczną o ograniczonej zdolności finansowej.

Informacje na temat opłat można znaleźć na stronie www.rechtspraak.nl.

Opłat na rzecz niderlandzkich sądów można również dokonać przelewem. W dokumencie wskazującym wysokość opłat (*griffienota*) przesyłanym przez sekretarza sądu wskazane są również dane niezbędne do zrealizowania przelewu. Opłat należy dokonać na rachunek wskazany w tym dokumencie.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Zgodnie z przepisami krajowymi środki odwoławcze od orzeczeń wydanych w sprawach dotyczących europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń przez wydziały rejonowe sądów okręgowych pierwszej instancji można składać do sądu apelacyjnego (*gerechtshof*), jeżeli wartość przedmiotu sporu wynosi co najmniej 1 750 EUR. Termin na wniesienie takiego środka wynosi 30 dni od dnia wydania orzeczenia.

Informacje na temat sądów w Niderlandach znajdują się na stronie: <http://www.rechtspraak.nl>.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Pozwany może wnieść wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia ze względów, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia, do wydziału rejonowego sądu okręgowego pierwszej instancji, który wydał orzeczenie w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Wniosek należy wnieść w 30-dniowym terminie wskazanym w art. 18 ust. 2.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Zaświadczenia, o których mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia, wydane przez sąd w innym państwie członkowskim muszą być sporządzone w języku niderlandzkim lub przetłumaczone na ten język.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organami odpowiedzialnymi za wykonanie w Niderlandach orzeczenia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są komornicy.

Organy odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 861/2007, są wskazane w art. 8 ustawy wykonawczej w sprawie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

Art. 8 ustawy wykonawczej w sprawie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń:

W przypadku wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie wykonania, o których mowa w art. 22 i 23 rozporządzenia, zastosowanie ma art. 438 kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 438 kodeksu postępowania cywilnego

1. *Sprawy dotyczące postępowania egzekucyjnego wnoszą się do sądu okręgowego pierwszej instancji (rechtbank) właściwego na zasadach ogólnych, lub w którego obszarze właściwości ma nastąpić zajęcie, w którym znajdują się przedmioty objęte egzekucją lub też w którym ma być przeprowadzone postępowanie egzekucyjne.*

2. *Środek tymczasowy można również uzyskać wszczynając postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego (kort geding) przed sędzią rozpatrującym takie wnioski (voorzieningsrechter) w sądzie właściwym zgodnie z zasadami wskazanymi w ust. 1. Z zastrzeżeniem innych przysługujących mu uprawnień, sędzia rozpatrujący wnioski o zastosowanie środka tymczasowego może, o ile jest to niezbędne, zawiesić postępowanie egzekucyjne na wskazany okres lub do momentu wydania orzeczenia w sprawie, lub zdecydować o kontynuowaniu postępowania egzekucyjnego jedynie po złożeniu zabezpieczenia. Sędzia może zwolnić składniki majątku z zajęcia, za zabezpieczeniem lub bez niego. W toku postępowania egzekucyjnego sędzia może zażądać dopełnienia niezbędnych formalności, wskazując, których z nich należy dokonać ponownie i kto ma ponieść związane z tym koszty. Sędzia może zarządzić, że każda osoba trzecia, która przystąpiła do postępowania, musi wyrazić zgodę na kontynuowanie postępowania lub w nim uczestniczyć, niezależnie od tego, czy strona, która wystąpiła z żądaniem wszczęcia postępowania złożyła zabezpieczenie.*

3. *Jeżeli w sprawie nie można przeprowadzić postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, sędzia rozpatrujący sprawę może nie oddać wniosku i na żądanie wnioskodawcy przekazać sprawę do sądu okręgowego pierwszej instancji, wskazując termin, w którym wniosek ma zostać rozpoznany. Jeżeli pozwany nie stawia się w tym terminie w sądzie ani nie zapewni zastępstwa procesowego, zostanie uznany za nieobecny, o ile został wezwany do stawienia się w sądzie w tym terminie, z uwzględnieniem terminów wskazanych w wezwaniu lub terminów określonych przez sędziego prowadzącego postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych na żądanie wnioskodawcy.*

4. *W przypadku wniesienia sprzeciwu, w którym zawarto żądanie niezwłocznego zastosowania środka tymczasowego, komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne może sam stawić się w sądzie i przedstawić sędziemu sporządzone przez siebie sprawozdanie w sprawie wraz z wnioskiem o zastosowanie środków tymczasowych dotyczących stosunków między stronami postępowania. Sędzia orzekający w sprawie środka tymczasowego zawiesi postępowanie do czasu wezwania stron, chyba że ze względu na charakter sprzeciwu uzna on, że niezbędne jest niezwłoczne rozstrzygnięcie przedmiotowej kwestii. Komornik, który wykona takie uprawnienie bez zgody strony, która wystąpiła z żądaniem wszczęcia postępowania, może zostać zobowiązany do poniesienia związanych z tym kosztów jeżeli okaże się, że działanie to było nieuzasadnione.*

5. *Osoba trzecia może wyrazić sprzeciw w odniesieniu do postępowania egzekucyjnego składając pozew skierowany zarówno przeciwko stronie, która wystąpiła z żądaniem wszczęcia postępowania egzekucyjnego, jak i stronie, przeciwko której dochodzi się egzekucji.*

Ust. 3 i 5 zostaną zmienione, aby uwzględnić brzmienie opracowywanych obecnie przepisów dotyczących uproszczenia i cyfryzacji prawa procesowego:

3. *Jeżeli w sprawie nie można przeprowadzić postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, sędzia rozpatrujący sprawę może nie oddać wniosku i na żądanie wnioskodawcy przekazać sprawę do sądu okręgowego pierwszej instancji. Sąd, do którego sprawa zostanie skierowana, niezwłocznie wskaże termin dokonania kolejnej czynności procesowej. Jeżeli pozwany nie stawia się w tym terminie w sądzie ani nie zapewni zastępstwa procesowego, zostanie uznany za nieobecny jedynie wówczas, gdy został wezwany do stawienia się w sądzie w tym terminie, z uwzględnieniem terminów wskazanych w wezwaniu lub terminów określonych przez sędziego prowadzącego postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych na żądanie wnioskodawcy.*

5. *Osoba trzecia może wyrazić sprzeciw w odniesieniu do postępowania egzekucyjnego składając pozew skierowany zarówno przeciwko powodowi, jak i stronie, przeciwko której dochodzi się egzekucji.*

Ostatnia aktualizacja: 16/05/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.